

պեսն Գարբիէլ՝ ընդ սուրբ կուսին Մարիամու խօսեցաւ և ետ աւետիս յըզանային զբիստոսու Եւ գարձեալ յաւուր չորեքշարաթի՛ եղել խորհուրդ մասնութեանն Քրիստոսի ։ Զի զնաց Յուզա առ Հրէայսն՝ և ասաց նոցա ։ թէ զի՞նչ կամիք տալ ինձ և ես մասնեցից զթիսուս ՚ի ձեռս ձեր ։ և նորա խօստացոն նմա տալ Շարծաթ՝ առ ՚ի մատնել զնանոցա ։ Զի փրկութիւն մեր՝ կատարի շնորհօք և ողորմութեամբն Աստուծոյ մերոյ ։

Իլ շարունակուի ։

ԵՏՐՈՒՐԱԿԱԾՆ ԴԱՄԲԱՆՆԵՐ

Նա ՚ւանիկ դայցէ և ժամա՞զի առ վայրօքն արդինագործ Զերկիրն ՚ի կորափիս առնելն արօր ակօսարեկ՝ Ուտահաճաւտէգ և նիզակս ՚ի բիրս խոժոռ գայցէ ժանդէն, կամ թէ թափուր սաղսւարտս ընդ անարի բախեալ ողբանի Պակնուցու շիրմացն ՚ի բիր ընդ սոկրոսին սոսկալիթիար ։

Վիրակուսու. Մշակ. Ա.

Վիրդիլիսոսի այս ըսածն հիմա տեղուվը կը կատարուի, ուր որ ինքը կը նշանակէր սոկերաց հետ մէկտեղ արօրը, խոփը, բահը և բրիչը, երկրիս խորերէն դուրս կը հանեն ետրուրական հին քաղաքականութեան ձեռագործները. և կը յայտնեն աշխարհի անհետացած ժողովրդեան մը ընտակարանին և անոնց արնական կենաց կահըն ու կարսասին, որ մեզմէ հազարաւոր տարիներ առաջ ապրեր է. այնպիսի ժողովրդեան մը, որ խոտիոյ մէջ Հռովմայեցւոցմէ շատ առաջ անուանի եղեր է, որուն քաղաքականութեան թագուած արձանին հիմա դուրս կ'ելլեն ։

Զերվէզրի գիւղին մօտ, որ Հռովմէն վեց վարսախ հեռու է, հին ժամանակաները Զերէ կամ Ակիւլլա անունով ետրուրական քաղաքը կար, ուր փարելով շատ գերեզմաններ գտնուեցան, կ'երեւայ թէ այն դաշտը Զերէի գերեզմանաւեղին եղած ըլլայ ։

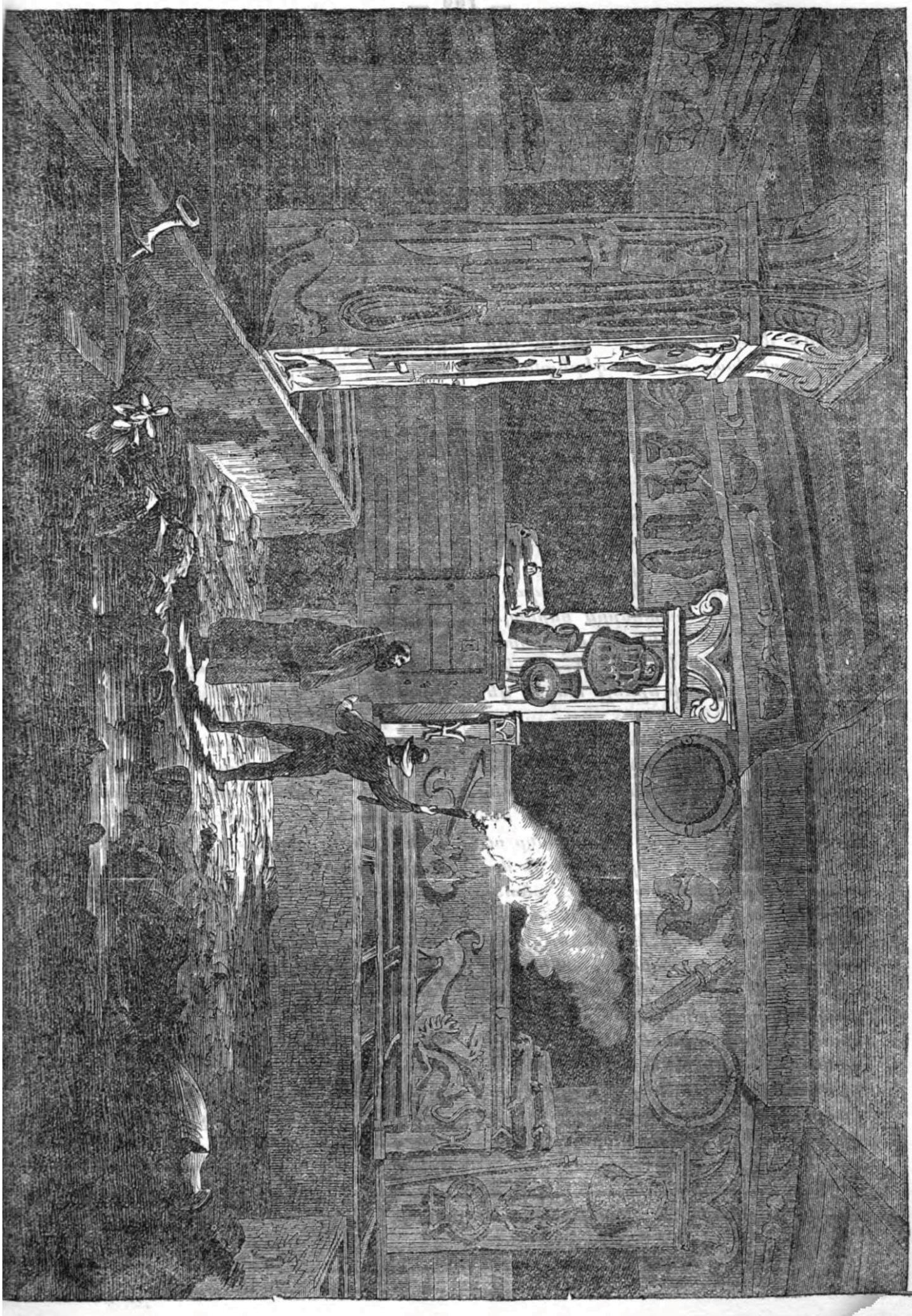
Զերէ կամ կ'երէ հին Էտրուրիոյ քա-

զարը այն տեղը կ'ընկնէր, ուր էր Ակիւլլա պեղասգեան ամենահին զաղանանութիւնը ։ Մաքոննտիուի թագաւորութեան մայրաքաղաքն եղաւ և ետրուրական ցեղապետութեան (Էսուտոն) ղիսաւոր տեղին էր. զանձ մ'ունէր՝ ի ֆելփիս Ակիւլլեցւոց անուամբը, Ակիւլլոյ յաղթուելէն ետքը, 390 տարի առաջ քան ղհասարակ թուականն, Հռովմայեցիք այս տեղ վոխատղեցին իրենց սրբազն սպասները, Գաղղիացւոց յափշտակութենէն ազատելու համար ։

Հիմա այս տեղն է որ Զերվէզրի կը կոչուի ։

Ետրուրացւոց ծագումն ու պատմութիւնը, որոնք Հռովմայեցւոց տիրապետութենէն առաջ խոալիոյ զանազան ժողովրդոց մէջ երևելիներէն մէկն եղած էր, մթութեան քօղին տակ ծածկուած էր. և հիմա փոխանտկ զրեանց իրենց գամբանները կը խօսին նոյն ժողովրդեան վրայ, և կը ցուցընեն որ քաղաքակրթութեան մէջ ինչ աստիճան առաջ գնացեր են, Յամին 1835 քանի մը պեղմունք ՚ի լոյս հանեցին Ապադունէ ըսուած երկրին վրայ Ակիւլլայի գերեզմանատեղին. և Թոոլոնիա իշխանը, որ նոյն երկրին տէրն էր, քսանի չափանօթ դատաւ այն գերեզմանաց մէջ, և մեծ բաղմութիւն մը ականակուռ զարգերու, զորոնք Հռովմայ Գրիգորեան ըսուած թանգարանին պարգևնեց ։ Նոյն պէս յամին 1836 ընդպարձակ գերեզմանն մ'ալ զտնուեցու Քրիստոնէ եօթն կամ ութ գար առաջ շինուած, և Զենտ-Աւեսպայի¹ խորհրդական նշաններուն բարձրագական մեծ միտալ մը, Միհր չաստուածոյն խորհրդական պատկեր ներով և զարդերով նկարուած շատ անօթներ և արուեստական ուրիշ առար-

1 Այսպէս կ'անուանեն Պարսից մոգերը իրենց որսօնան գլքերէն մէկն որուն զրութիւնը Զրագաշաբին իրենց մեծ օրինազրին կ'ընծայէն. Զւաւելքա և բառնութ ըսուած կ'ընական զրոց մեկնութիւնն կը կազմեն իրաւագույնեան բովանդակ զրութիւնը :

կաներ, որոնք ստուգեցին հին ետրու-
րիոյ ասիական քաղաքականութեան
հետ ունեցած վերաբերութիւնը:

Բայց աւելի հետաքրքրական են վեր-
ջի ժամանակներս Ուուսրովի իշխանին
ամարանոցն եղած պեղմանց առթիւ 'ի
լոյս եղած բաներն, որոնց մէջ ընտա-
նեաց գերեզման մին ալ կայ, զոր և կը
ներկայացընէ առաջիկայ պատկերս, որ
գրեթէ ուժմեղը լայն քառակուսի մի-
ջոց մը կը զրաւէ: Մուտքը չորս պատե-
րուն մէկուն վրայ է, և միւս երեք պա-
տերուն վրայ յարմարցուած են մըր-
ճով քարի վրայ բանած գերեզմաննե-
րը, որոնց մէջ կը հանդին մեռեալը,
և այս գերեզմանաց ամեն մէկուն վրայ
կան կարմրագոյն և ոսկեգոյն քարերէ
բարձիկներ:

Գերեզմանէ գերեզման եղած միջո-
ցին մէջ շատ մը անպաճոյն փոսեր կան,
ուր կ'երեայ թէ ստորնագոյն աստիճա-
նի անձինք կը թաղուէին:

Մուտքին անմիջապէս հանդիպակայ
պատը, որ մեր պատկերին ներկայա-
ցուցածն է, կը փակէ իր մէջ ընտա-
նեաց զլխաւորին կամ թէ նոյն տեղը
թաղելոց մէջ աւելի երեւլի անձին գե-
րեզմանը:

Նոյն գերեզմանին ստորնագոյն կողմը
բարձրաքանդակ գեղեցկագործ երկու
պատկերներ կը տեսնուին, որոնք ըստ
մեծի մասին անարատ պահուած են:
Ասոնցմէ մէկը մարդու կերպարանք ու-
նի, և հաւանական է որ տեսակ մը աս-
տուածութիւն կը ներկայացընէ, օձաձև
ոլորեալ ոտքերով և երկայն մօրուքով.
մէկ ձեռքք օձ մ'ունի, և միւս ձեռքը տե-
սակ մը ճիւղ: Այսպիսի պատկերներ
գտնուեցան նաև ետրուրական ուրիշ
քաղաք մը որ Տարկուինիա կ'ըսուի: Միւս
պատկերն երեքզիսեան կերպեր մ'է, և
պարանոցը օձերէ ձեւացած անուր մ'ու-
նի: Կամարը վեր բռնող սեանց խարըս-
խացը վրայ կենդանեաց ուրիշ պատ-
կերներ ալ կը գտնուին. ինչպէս կա-
տու և սագ այլ և այլ դրից մէջ:

Բայց այս գերեզմանատան յարգն ա-
ւելցընող բաներն են սեանց և պատե-

րուն զարդուցը վրայ եղած քանի մը
քանդակներն, որոնք կը ներկայացընեն
վնասողական և պաշտպանողական զէն-
քեր. ամենօրեայ գործածութեան հա-
մար սպասներ, ձկնորսութեան և որսոր-
դութեն գործիներ, և այլն, և կենդանա-
զիրներ, որոնք շատ բնական գուներով
նկարուած են:

ՀԻՆԴ ՇԱԲԱԹ ՕԴԱՊԱՐԿԻ ՄԵԶ

ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ԵՐԻՑ ԱՆԳՂԻԱՑԻՈՑ

ՅԱ. ՔՐԻՍՏ.

(Տես Երես 81:)

— Ըրէ ուղածդ, պատասխանեց տոք-
դորը ծիծաղելով. դու ալ մասնաւոր
կերպ մ'ունիս աշխարհազրութիւնը քմ-
բոնելու, որ շատ արհամարհելու չէ:

Եւ այնպէս վիկորիային այն գծին
անցքը բաժակով տօնեցին:

Վիկորիան երագաբար կը քալէր:
Արևմտեան դին ցած և զրեթէ միա-
կերպ լճափը կը տեսնէին. իսկ ներսե-
րը՝ Ուկանտա և Ուղոկա լերանց ամե-
նէն բարձր տափարակները: Հովուն ե-
րագութիւնը հետզհետէ կը սաստկա-
նար, անանկ որ զրեթէ առ ժամ երե-
սուն մղոն կը քալէին:

Նիանզային ջրերը սաստկութեամբ
ալէկոծուելով, ծովու ալեաց նման կը
փրփրային: Ալեաց ճօճմունքէն տղբո-
րը հասկըցաւ որ լիճը շատ խոր պիտոր
ըլլար. հազիւ թէ իրենց արագ անցքին
ժամանակը՝ մէկ քանի կոշտ մակոյկ-
ներ ջրին երեսը տեսնելու կարող եղան:

— Այդ լիճը, ըսաւ տղբորը, ան-
շուշտ իր բարձր զրից պատճառաւ Ավ-
րիկէի արևելեան կողմի գետոց բնական
աւազանն է. երկինքն ինչ որ իրմէն ե-
լած գետերէն գոլորշիով կ'առնու՝ ան-
ձրեսով նորէն իրեն կը դարձընէ: ինձի
ապահով կ'երևնայ որ նեղոսը ասկէ
պէտք է բղիսէ: